

Äntligen en film som gått rakt in i hundratusentals ungdomars hjärtan. Men någon fortsättning på Fucking Åmål blir det inte. - Jag tror inte det, säger regissören Lukas Moodysson, 29, som istället gör en tv-serie om flyktingar medan varken Rebecca "Agnes" Liljeberg, 17, eller Alexandra "Tlin" Dahlström, 14, vill bli skådespelare.

Det var länge sedan en svensk filmmakare lyckades beskriva hur det egentligen är att vara ung, men nu har Lukas Moodysson onekligen gjort det med sin debutfilm Fucking Åmål. Tänk att träffa så rätt på första försöket. Att fånga känslan av hur smärtsamt det kan vara att bli olyckligt kär, men också hur underbart det kan bli när kärleken besvaras.

Och då lesbisk kärlek därtill. Skildrat utan att det blir krystat eller verklighetsfrämmande.

- Lukas har verkligen lyssnat på oss. Det var nog därför det blev så bra. Vi har haft mycket att säga till om, förklarar Alexandra Dahlström som spelar tuffa Elin som är uttråkad till desperationens gräns.

Att filmen inte alls spelades in i Åmål utan i Trollhättan har ingen betydelse, menar Rebecca Liljeberg, kärlekstörstande poeten Agnes i filmen:

- Jag tycker att filmen passar in på vilken stad som helst. Jag är uppvuxen i Nynäshamn och det var likadant där. Man känner verkligen igen sig.

Varken Alexandra eller Rebecca säger sig ha haft några problem med att göra filmens känsliga scener.

- Vi fick läsa manuset innan vi skulle provfilma. Lukas ville veta om vi kunde tänka oss att spela lesbiska eller inte. Om vi inte ville det var det ingen idé att provfilma. De scener som kunde ha blivit jobbiga att spela in blev inte det eftersom vi kände oss trygga. Lukas gav oss jättemycket självförtroende, berättar de.

- Jag hade kompisar som avrådde mig från att spela lesbisk, fortsätter Alexandra. Att jag skulle få lida för det efter att filmen kommit ut. Men det har inte varit några problem.

- Min mamma blev skakad av att se hur Agnes försökte ta livet av sig, eftersom jag har haft det lite som Agnes har det, säger Rebecca.

Ingen av flickorna kommer från någon skådespelarfamilj. Trots detta är Rebecca Liljeberg väl meriterad för sin ålder med roller i 1991 års julkalender Sunes Jul, höstens tv-succé Långtans Blåa Blomma och i kommande biofilmen Sherdil Tigerhjärta. Den filmen är till hälften regisserad av hennes pojkvän David Flamholc, 24.

Ändå säger Rebecca gång på gång att hon inte vill bli skådis.

- Det är kul, men jag vill hellre bli läkare.

Hon hoppade av gymnasiet i våras. Tiden räckte inte till. Hon jobbade som assistent när Flamholc gjorde sin av kritikerna totalsågade Lithivm och spelar på kvällarna i Stockholms stadsteaters uppsättning Casa Balkan. Studierna tänker hon ta igen på komvux nästa höst.

Hela tiden får Rebecca frågor om hur det är att vara tillsammans med den sju år äldre David Flamholc, som är mest känd för sin debutfilm Vackert Väder från 1995.

- Jag tycker inte att ålderskillnaden är så stor. Många har föräldrar med samma åldersskillnad. Vi träffades för ett och ett halvt år sedan på en provspelning. Det var kärlek vid första ögonkastet.

- Men ibland kan ålderskillnaden vålla problem. Som när jag är med David och hans kompisar och jag inte kan följa med dem in på krogen.

"FILMVÄRLDEN ÄR FÖR YTTLIG"

Alexandra Dahlström som tidigare spelat tuff men innerst inne osäker i guldbaggebelönade Sanning Och Konsekvens, vet inte riktigt vad hon vill satsa på.

- Det var jätteroligt att spela in filmen, men på ett sätt verkar den världen lite ytlig. Jag vet bara att jag inte ska begränsa mig till en sak och utesluta allt annat. Gärna ett jobb där man reser och träffar mycket människor, säger hon och börjar på gymnasiet nästa år.

Synd på sådana naturbegåvningar till skådisar i så fall. Det känns inte som om någon av ungdomarna i Fucking Åmål skådespelar, så fantastiskt övertygande är de. Filmen har snarare dokumentär karaktär, vilken bättras på av den undermåliga ljussättningen och filmens grovkornighet.

Lukas Moodysson kan lugnt lägga undan de tvivel han yttrade under inspelningen med de två unga flickorna:

- Ibland känner jag att jag gett mig på något jag inte behärskar.
Egentligen är jag ju alldeles för gammal - och av fel kön.

Vägen ligger öppen för en fortsättning. För filmen lämnar onekligen betraktaren med en rad frågor.

1) Räcker det med att ha funnit den stora kärleken för utleda Elin, eller kommer hon lika desperat längta bort från sitt avskydda fucking jävla kuk-Åmål även i fortsättningen?

2) Hur kommer omgivningen att behandla Elin och Agnes nu när de trätt fram med sin lesbiska läggning - och hur klarar deras förhållande detta?

3) Kommer inte ständigt partysugna Elin tycka att Agnes, som inte har en enda kompis, är tråkig i längden?

Men någon fortsättningen blir det inte, säger Lukas Moodysson som istället jobbar med Peter Birro (Hammarkullen) på en tv-serie om två flyktingar:

- Jag tror inte på en uppföljare. Kanske om man kom på en väldigt rolig sak som Elin och Agnes gjorde tillsammans. En sällskapsresa till Mallis. Eller som i filmen om Mimmi och Reine. En Elin och Agnes i fjällen, haha!

Eller kanske en film som koncentrerar sig mer på de två killarna, mopedburne tönten Johan (för vilken Mathias Rust, 16, bör belönas med guldbaggenominering för bästa biroll) och mobiltelefonpratande halvdioten Markus (också genombra spelad av Stefan Hörberg, 17).

Kan inte de två komma på att de innerst inne är homosexuella? Speciellt bra ihop med tjejer går de ju ändå inte. Skulle publiken tycka att det var lika gulligt med två bögar i en Åmål-film?